

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 10Co/11/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1615203386
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 02. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ayše Pružinec Eren
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2022:1615203386.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ayše Pružinec Eren a členov senátu JUDr. Michaely Frimmelovej a JUDr. Zuzany Kučerovej v právnej veci žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., IČO: 31 575 951, Hodžova ul. č. 11, Žilina, proti žalovanej: S. L., J.. XX. XX. XXXX, G. N. W.. Č.. XXX/XX, I. K. S., o zaplatenie istiny 5. 886, 17 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Malacky zo dňa 23. septembra 2021, č. k. 5C/555/2015 - 48, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti z r u š u j
e a vec v r a c i a na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

o d ô v o d n e n i e :

1.

Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 5. 886, 17 eur, nezaplatené úroky vo výške 297, 73 eur, úrok z omeškania vo výške 5, 14 eur a úrok z omeškania vo výške 13, 90 % ročne z nezaplatenej istiny vo výške 5. 886, 17 eur od 15. 03. 2015 do zaplatenia, najneskôr však do 15. 05. 2024 a úrok vo výške 5 % ročne z istiny 5. 886, 17 eur a nezaplatených úrokov 297, 73 eur od 15. 03. 20215 do zaplatenia, najneskôr však do 15. 05. 2024, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Svoje rozhodnutie odôvodnil právne ust. § 497, § 499, § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka, § 1 ods. 2, § 2 písm. a), b, § 9 ods. 1, § 11 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení neskorších predpisov, § 52 ods. 1, 2, 3, 4, § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka a vecne dôvodnosťou podanej žaloby v časti uplatnenej istiny a v prevažnej časti príslušenstva, keď mal v konaní preukázané uzavretie úverovej zmluvy medzi stranami, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanej dohodnutú výšku úveru a dohodnuté boli aj podmienky splácania úveru s tým, že predmetnú zmluvu uzatvorila žalovaná ako fyzická osoba s uvedením rodného čísla a adresy trvalého bydliska, keď zo žiadnych skutočností nemožno vyvodiť, že by žalovaná uzatvorila zmluvu na účely podnikania, ale je zrejmé, že predmetom vzťahu bol bežný úver fyzickej osoby, spotrebiteľa, z dôvodu ktorého vec právne posúdil ako spotrebiteľský spor a priznal žalovanej postavenie spotrebiteľa. Poukázal na skutočnosť, že žalobca úver zosplatnil k 14. 03. 2015 a ako vyplýva z predložených výpisov z účtu, k uvedenému dňu žalobca evidoval pohľadávku ku dňu zosplatnenia vo výške 6. 193, 62 eur s tým, že podľa žaloby pozostáva žalovaná suma z nesplatennej istiny vo výške 5. 886, 17 eur, nezaplatených úrokov vo výške 297, 73 eur, úroku z omeškania vo výške 5, 14 eur a poplatku za poistenie schopnosti splácať úver. K uplatnenému zmluvnému úroku z nezaplatenej istiny vo výške 13, 90 % ročne po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru, uviedol, že bol viazaný právnym názorom Najvyššieho súdu SR, ktorý pri riešení otázky existencie a výšky nároku na zaplatenie zmluvného úroku po predčasnom zosplatnení úveru vychádzal z toho, že zo žiadneho ustanovenia Obchodného zákonníka, Občianskeho zákonníka a ani Zákona o spotrebiteľských úveroch nevyplýva zákaz dohody účastníkov úverovej zmluvy o povinnosti dlžníka platiť úroky z úveru až do úplného splatenia úveru, nakoľko Obchodný zákonník a ani Občiansky zákonník nemodifikuje trvanie záväzku platiť úrok, ani jeho výšku v prípade omeškania dlžníka s platením úveru

ani v prospech dlžníka, ani v prospech veriteľa. Uviedol, že pre spotrebiteľa by bolo nevýhodné, aby platil úroky z neuhradenej istiny až do jej zaplata, pokiaľ by totiž spotrebiteľ, ktorý sa dostal s plnením splátok úveru do omeškania, musel v dôsledku vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru platiť dohodnuté úroky až do úplného splatenia istiny, zaplatil by v konečnom dôsledku sumu neprimerane vysokú ako náhradu za poskytnutie peňazí, keďže dohodnuté úroky predstavujú cenu peňazí za ich poskytnutie na vopred dohodnuté obdobie, to znamená, že jej výška musí byť stanovená v čase uzatvorenia úverovej zmluvy tak, aby dlžník presne vedel, koľko bude povinný za poskytnuté peniaze veriteľovi zaplatiť. Poukázal na skutočnosť, že dojednanie, ktorým by sa dlžník - spotrebiteľ zaviazal platiť dohodnuté úroky až do úplného zaplata istiny po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru, by spôsobilo značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a porušovalo by ustanovenie § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, a aplikovaním vyššie uvedeného, t. j. že v prípade vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru veriteľovi náleží úrok z istiny vo výške, akú by pri riadnom plnení povinností dlžník zaplatil ako cenu peňazí, dospel k záveru, že žalobcovi v pozícii veriteľa treba priznať i zmluvný úrok vo výške 13, 90 % ročne z dlžnej istiny do 15. 05. 2024, ako dátumu konečnej splatnosti úveru v zmysle úverovej zmluvy. Poukázal na to, že žalobcovi priznal aj právo na úrok z omeškania vo výške 5 % ročne z nezaplataenej istiny a nezaplataených úrokov od 15. 03. 2015 do zaplataenia, najneskôr však do 15. 05. 2024, keďže ide o dohodnutý úrok z omeškania z nesplataenej anuitnej splátky dohodnutý v súlade s § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka, ako aj čiastku 297, 73 eur, čo je úrok z neuhradených splátok do dátumu predčasnej splatnosti úveru a vyčíslený úrok z omeškania vo výške 5, 14 eur, ktorý vznikol z neuhradených splátok do dátumu predčasnej splatnosti úveru a vo zvyšnej časti uplatneného úroku žalobu zamietol. Výrok, ktorým rozhodol o trovách konania odôvodnil právne ust. § 255 ods. 1, 2, § 262 ods. 1 C. s. p. a vecne tým, že pri určovaní pomeru úspechu a neúspechu strán v konaní vychádzal len z uplatnenej istiny s tým, že táto bola v celom rozsahu žalobcovi priznaná, a tak je možné konštatovať, že mal plný úspech vo veci, čím mu vznikol mu nárok na plnú náhradu trov konania voči žalovanej.

2.

Proti tomuto rozsudku, v časti výroku, ktorým súd prvej inštancie žalobu vo zvyšku zamietol, t. j. v rozsahu úroku z omeškania zamietnutého po 15. 05. 2024, teda po konečnej dobe splatnosti a poplatkov za poistenie, podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie z dôvodu, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f/ C. s. p.) a rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h/ C. s. p.) a navrhol ho v napadnutej časti zmeniť a jeho žalobe vyhovieť a žalovanej uložiť povinnosť uhradiť dlžnú sumu do troch dní. Vytkol súdu prvej inštancie, že čo sa týka priznania úroku z omeškania vo výške 5 % z nezaplataenej istiny a nezaplataených úrokov v odôvodnení vôbec neobjasnil, z akého dôvodu priznal vyššie uvedený úrok z omeškania najneskôr do 15. 05. 2024, čiže do konečnej splatnosti úveru, keď iba odkázal na uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ktorý rozhodol, že zmluvný úrok žalobcovi prináleží najneskôr do konečnej splatnosti, avšak dané uznesenie sa týka zmluvného úroku, nie úroku z omeškania. Namietol, že nevidí dôvod, prečo by žalovaná, ak sa dostala do omeškania a toto omeškание by pretrvávalo aj po konečnej splatnosti úveru, nemala platiť úrok z omeškania, keď reálne v omeškani bude, avšak v odôvodnení sa vôbec neuvádza, z akého dôvodu priznal úrok z omeškania z istiny a nezaplataených úrokov len do doby konečnej splatnosti úveru, a preto je takéto rozhodnutie nepreskúmateľné. K nepriznaniu dlžnej sumy 4, 58 eur za poplatky za poistenie schopnosti splácať úver uviedol, že sa v odôvodnení taktiež vôbec neuvádza, z akého dôvodu mu táto suma priznaná nebola s tým, že nakoľko sa žalovaná zaviazala uhrádzať spolu so splátkou úveru aj poplatok za poistenie, má nárok na dlžnú sumu, ktorá vznikla z neuhradených poplatkov za poistenie schopnosti splácať úver. Žalobca vo svojom odvolaní zároveň poukázal na viaceré súdne rozhodnutia, napr. uznesenie Krajského súdu v Košiciach zo dňa 25. 09. 2018, sp. zn. 11Co/71/2018, uznesenie Krajského súdu Trnava zo dňa 11. 07. 2018, sp. zn. 25Co/109/2017, zo dňa 19. 03. 2019, sp. zn. 10Co/150/2018, zo dňa 28. 10. 2020, sp. zn. 10Co/255/2019 a ďalšie. K nároku na úrok z omeškania poukázal na ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka s tým, že má nárok na úrok z omeškania z nezaplataenej istiny a nezaplataených úrokov počas celej doby omeškania dlžníka, nie len do konečnej splatnosti úveru.

3.

Žalovaná, ktorej bolo odvolanie žalobcu doručené listinne dňa 07. 01. 2022, sa k nemu nevyjadřila.

4.

Odvolací súd preskúmal vec viazaný rozsahom a dôvodmi podaného odvolania podľa ust. § 379 ods. 1 a § 380 ods. 1 C. s. p., túto prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania, nakoľko dospel k záveru, že rozsudok je potrebné v napadnutom rozsahu zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, keďže je v zamietajúcom výroku absolútne nepreskúmateľný.

5.

Z obsahu žaloby, ktorú žalobca podal na súd prvej inštancie dňa 07. 04. 2015 vyplýva, že sa domáhal uložiť žalovanej povinnosť zaplatiť mu nezaplatenú istinu 5. 886, 17 eur, nezaplatené poplatky za poistenie vo výške 4, 58 eur, úrok 297, 73 eur (nárok, ktorý vznikol z neuhradených splátok do dátumu predčasnej splatnosti úveru), úroky z omeškania 5, 14 eur (nárok, ktorý vznikol z neuhradených splátok do dátumu predčasnej splatnosti úveru), úrok 13, 90 % ročne z nezaplatenej istiny vo výške 5. 886, 17 eur od 15. 03. 2015 do zaplataenia, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne z nezaplatenej istiny vo výške 5. 886, 17 eur a nezaplatených úrokov 297, 73 eur od 15. 03. 2015 do zaplataenia, ako aj náhrady trov konania.

6.

Predmetom odvolacieho prieskumu je výrok rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým žalobu v prevyšujúcej časti (vo zvyšku) zamietol, t. j. v časti nároku uplatneného za nezaplatené poplatky za poistenie vo výške 4, 58 eur a úroku z omeškania po 15. 05. 20124, teda po konečnej dobe splatnosti úveru.

7.

Bolo potrebné sa stotožniť s námietkami žalobcu v podanom odvolaní, že odôvodnenie napadnutého rozsudku je v napadnutej časti absolútne nepreskúmateľné, nakoľko sa súd prvej inštancie obmedzil iba na strohé konštatovanie, že vo zvyšnej časti uplatneného úroku žalobu zamietol.

8.

Odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že z takto koncipovaného odôvodnenia nie je možné zistiť dôvod zamietnutia úroku z omeškania, a ani nezaplatených poplatkov za poistenie, nakoľko súd prvej inštancie neuviedol žiadnu úvahu, ktorú by bolo možné v odvolacom konaní podrobiť prieskumu, resp. ani žiadne zákonné ustanovenie, z ktorého by bolo možné právny záver odôvodňujúci zamietnutie žaloby vo zvyšku dešifrovať.

9.

Odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že odôvodnenie rozsudku musí obsahovať výklad opodstatnenosti, pravdivosti, zákonnosti a spravodlivosti výroku rozhodnutia. Zákom požadované riadne a presvedčivé odôvodnenie písomnej formy rozsudku (§ 220 ods. 2 C. s. p.) je totiž nie len formálnou požiadavkou, ktorou sa má zamedziť vydaniu obsahovo nezdôvodnených, nepresvedčivých alebo neurčitých a nezrozumiteľných rozhodnutí, ale má byť v prvom rade prameňom poznania úvah súdu tak v otázke zisťovania skutkového stavu veci, ako aj v právnom posúdení veci. Inak povedané, účelom odôvodnenia rozsudku je predovšetkým preukázať jeho správnosť a odôvodnenie súčasne musí byť i prostriedkom kontroly správnosti postupu súdu pri vydávaní rozhodnutí súdu, t. j. musí byť preskúmateľné. Eminentnou povinnosťou súdu je zároveň v odôvodnení rozsudku uviesť, ako danú vec právne posúdil, to znamená uviesť, ako konkrétnu právnu normu hmotného práva aplikoval na zistený skutkový stav a napokon dbať na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

10.

Odvolací súd z dôvodu nepreskúmateľnosti zamietajúceho výroku, rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti zrušil podľa § 389 ods. 1 písm. b) C. s. p. v spojení s čl. 4 ods. 1 C. s. p. a zároveň z dôvodu, že konanie bolo postihnuté inými vadami, ktoré mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 380 ods. 2 C. s. p.) a vec mu vrátil na ďalšie konanie podľa § 391 ods. 1 C. s. p., v ktorom

bude povinnosťou prvoinštančného súdu opätovne rozhodnúť a svoje rozhodnutie odôvodniť v súlade s požiadavkami vyplývajúcimi z ust. § 220 ods. 2 C. s. p. tak, aby bolo preskúmateľné.

11.

O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci (§ 396 ods. 3 C. s. p.).

12.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 veta druhá C. s. p. v spojení s § 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

(1) Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

(2) Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 C. s. p.).

(1) Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

(2) Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 C. s. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

(1) Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

(2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

(1) Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C. s. p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 C. s. p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 C. s. p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C. s. p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C. s. p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C. s. p.).